

mindre praktisk Betydning, fordi Fæsterne i Almindelighed ere temmelig velstaaende Folk eller dog ialtfald Folk, der ikke gaa fallit.

Som et af de fortrinligste Punkter i Lovforslaget vil jeg tillade mig at fremhæve den udstrakte Forpligtelse, som det lægger paa de Handelende til at opgive deres Bo eller til selv at erklære sig fallit, naar de standse deres Betalinger eller der indtræder en vis Tilbagegang i deres Forretninger. Der findes imidlertid ikke i Lovforslaget fastsat nogen Straf for Undladelsen af at efterkomme denne Forpligtelse; den eneste Virkning, som Undladelsen af at efterkomme samme efter Lovforslaget medfører, er den, at Skyldneren derved affæres fra at opnaa Tvangsafford. Jeg tror imidlertid, at det er en noget vel mild Tvang, som saaledes lægges paa Skyldnerne. De daarligste Handelende — og det er jo nærmest dem, der her er Tale om, og med Hensyn til hvilke det for Kreditorernes Skyld er ønskeligt, at en saadan Opgivelse af Boet sker i Tide — ville næppe føle sig drevne dertil blot ved det nævnte Tvangsmiddel, naar der ikke sættes særskilte Straffestemmelser for Undladelsen. Naar den ærede første Taler særlig nævnte § 155 som en Bestemmelse, der var skiftet til at forhindre, at en Skyldner bliver siddende inde med Løsøre, som ikke længer hører ham til, idet den, der har faaet Udlæg i Løsøret, ifølge Paragrafen skal realisere det inden 12 Uger, saa skal jeg fremhæve, at det forekommer mig temmelig tvivlsomt, hvorvidt Lovforslagets Forbud mod Pantfættelse af Løsøre i Forbindelse med denne Bestemmelse virkelig vil være aldeles tilstrækkelig til at forhindre de Misligheder, som de skulle ramme. Opfindsomheden vil nemlig maasse nok alligevel kunne finde Udveje til at skaffe en Kreditor en særegen Sikkerhed i Løsøre, f. Ex. under Form af en Kommissionshandel eller paa andre Maader, og det er derfor vistnok et Spørgsmaal, om der ikke burde arbejdes hen til, at en Bestemmelse om, at man, for at eie Løsøre, skal besidde det, optoges i den nye Lov.

I det 3die Afsnit er der i § 158 indkommet en ganske ny Bestemmelse med Hensyn til, hvor yderlig man kan gaa ved at gjøre Udlæg hos en Skyldner. Det bestemmes der,

dels at der ikke kan gjøres Udlæg i de for Skyldneren og hans med ham samlevende Hustru og Børn fornødne Senge og Sengklæder samt nødvendige Pinned og Gangklæder, dels at Skyldneren endvidere kan fordrø, at der levnes ham Gjenstande til en Værdi af 10 Rd., naar han er ugift, og til en Værdi af 30 Rd., naar han er gift. Dette er en smuk og human Bestemmelse, som jeg i visse Maader fuldkommen kan tiltræde. Men jeg har dog en Betænkelighed med Hensyn til den, og det er, om de Personer, som man har havt til Hensigt derved at gjøre vel imod, ikke i en vis Retning kunne blive skadede ved samme, idet de som en Følge af Bestemmelsen blive kreditløse, eller hvad jeg nu skal kalde det. Fattige Folk paa Landet, Arbejdere og Indsiddere, have jo nemlig, naar man regner Senge, Sengklæder og Gangklæder samt Gjenstande til en Værdi af 30 Rd., som oftest ikke Mere, ofte neppe engang saa Meget. Det er nu imidlertid en Nødvendighed for den Slags Folk at kunne faae Kredit, f. Ex. paa Ekovauktioner for Brændsel osv., og ved at stille en saadan Mand saaledes, at han kan undlade at betale, fordi Alt, hvad han har, er Senge, Sengklæder, Gangklæder og andre Gjenstande, f. Ex. Stole og Borde, til en Værdi af 30 Rd., saa affæres man ham derved i Virkeligheden altsaa fra et Gode, og gjør ham Skade, hvor man tilsigter at gjøre ham Gavn. Spørgsmaalet er derfor, om man ikke bør notes med at sætte Senge og Sengklæder samt Gangklæder som undtagne fra Udlæg og slaa en Streg over den yderligere Fristagelse. — Dette er imidlertid blot en Hensigtstilling.

Jeg skal slutte med at gjentage, at det vistnok i det Hele er sandt, at det er et ganske fortrinligt Forslag, som der her foreligger, og at det derfor vistnok vil blive modtaget med Velvilje af Thinget.

Udsig: Medens der efter hele denne Sags Bestaaffenhed og dens Omfang ikke — forekommer mig — kan være videre Anledning til iøvrigt at gaa synderlig ind paa samme ved dens første Behandling her, kan jeg, som har taget Del i de foreløbige Forhandlinger an-